

РЕШЕНИЕ

№ 6145

гр. София, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **8131** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ във връзка с вр. чл. 27а от Закона за закрила на детето /ЗЗД/.

Образувано е по жалба на М. И. Й. /в качеството на родител/ против Заповед № ЗД/Д-С-КС-245/25.08.2022 г., издадена от Директор на ДСП – К. село, с която на основание чл.33 ППЗЗД и чл. 27, ал.1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 3 от Закона за закрила на детето е настанено спешно детето К. К. Й., с майка М. И. Й. и баща-К. В. Й. в семейството на В. Й. –дядо по бащина линия с адрес в [населено място] за срок до промяна обстоятелствата или до произнасяне на съда по чл. 26 от ЗЗДг.

В жалбата са въведени твърдения за незаконосъобразност на атакувания административен акт като постановен при липса на фактически основания в противоречие с чл.59 ал.2 т.4 от АПК. Излага доводи за наличие на нови обстоятелства след издаване на оспорената заповед, които налагат отмяната ѝ, а именно протоколно определение от 26.08.2022г по чнд 3360/ 2022 по описа на СГС с което е оставено без уважение искането СГП за вземане мярка за неотклонение „задържане под стража“ по отношение майката М. Й. по повод европейска заповед за арест. Извеждането на детето от семейна среда и наставянето му при дядо му по бащина линия с когото детето не е било в контакт близо 10 години поставяли в опасност здравето на детето. Моли да се отмени обжалваната заповед. Претендира разноски.

Ответникът – Директор на ДСП К. село в писмено становище оспорва

жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Заинтересованата страна К. В. Й. оспорва жалбата, като в молба от 18.10.2022г прави възражение и за отпаднал правен интерес да оспорва процесния акт.Претендира разноси.

СГП не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед № ЗД/Д-С-КС-245/25.08.2022 г., издадена от Директор на ДСП – К. село, на основание чл.33 ППЗЗД и чл. 27, ал.1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 3 от Закона за закрила на детето е настанено спешно детето К. К. Й., с майка М. И. Й. и баща-К. В. Й. в семейството на В. Й. –дядо по бащина линия с адрес в [населено място] за срок до промяна обстоятелствата или до произнасяне на съда по чл. 26 от ЗЗДт.

Заповедта е мотивирана със социален доклад от 25.08.2022г изготвен от началник отдел ЗД при АСП по повод постъпила информация от СДВР, че майката е задържана по европейска заповед за арест и оставена в ареста на 25.08.2022г, като след задържането й детето остава без родителска грижа предвид отсъствието на бащата от страната. В доклада подробно е описана историята в семейството сочеща изключително влошени взаимоотношения между родителите на детето, в т.ч. конфликт с международен характер относно определяне местоживеенето на детето. С оглед описаната по-горе конкретна ситуация, и че детето ще остане без родителска грижа директорът на ДСП К. село е издал оспорената заповед.

С протоколно определение от 26.08.2022г по чнд 3360/ 2022 по описа на СГС, влязло в законна сила на 30.08.2022г е оставено без уважение искането СГП за вземане мярка за неотклонение „задържане под стража“ по отношение майката М. Й. по повод европейска заповед за арест издадена във връзка със съдебен спор относно местоживеенето на детето К..

От данните по делото в хода на процеса се установява, че детето К. е изведено извън територията на Р България , поради което и не е изпълнено разпореждането на съда с оглед законовото изискване на осн. чл. 15 ал.6 от ЗЗДет, Дирекция "Социално подпомагане", обслужващ района на [населено място] , [улица], [жилищен адрес] вх А ет.5 ап.13 /адреса на който е настанено детето при дядо си по бащина линия/ да изпрати в с.з. представител, който да изрази актуално становище, респективно при невъзможност в срок до с.з. да представят актуален социален доклад и да организира довеждането на детето К. за изслушването му в с.з.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима подадена при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес в законоустановения срок. Противно на доводите на заинтересованата страна за жалбоподателя не е отпаднал правния интерес от оспорване на процесната заповед, тъй като евентуално при постановяване на съдебно решение, с което бъде отменен този административен акт, вредите които ще произтекат за жалбоподателя биха могли да бъдат репарирани чрез съответно обезщетение в отделно исково производство/ чл. 203 и сл. от АПК/.

По арг. от чл.27а, ал.1 във връзка с чл.27 от ЗЗДт–оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган- директор на дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето, в пределите на неговата власт.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на оспорващата страна и да са препятствали възможността ѝ адекватно да я организира. Административният акт е издаден при спазване на установената писмена форма и изискуеми реквизити /чл.59, ал.2 от АПК/. Същият отговаря и на законовите изисквания за съдържание, доколкото в него изрично е посочено правното основание за издаването му чл.33 ППЗЗД, чл. 27, ал.1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 3 от ЗЗДт, а фактическите такива се съдържат в изложените мотиви към констативната част на акта и в представения към административната преписка социален доклад от 25.08.2022 г. Заповедта е мотивирана с констатациите в социалния доклад. Наличието на мотиви, извън проверявания акт е изцяло допустимо, съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд. Изложеното в социалния доклад представлява юридическия факт (респ. фактическият състав), от който органът черпи упражненото от него субективно административно право. Това са конкретните факти, въз основа на които същият е счел, че следва да упражни предоставената му компетентност и на базата на които се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразност на акта. Съгласно ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на РБ мотивите към административния акт могат да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи. Изложеното в социалния доклад от 25.08.2022г. представлява фактическото основание, съответстващи на посоченото в заповедта правно основание, което е мотивирало административният орган да вземе решението си. Също така, жалбоподателката е реализирала правото си на обжалване на заповедта, по повод което е образувано и настоящото съдебно производство, не е лишена от възможност да организира защитата си и да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

В случая процесната заповед е издадена на основание чл. 25 ал.1 т.3 ЗЗДт, а именно може да бъде настанено извън семейството дете: чиито родители, настойници или попечители се намират в трайна невъзможност да го отглеждат.

Оспорената заповед обективира едно временно разрешение на казуса, с действие до произнасянето на съда на основание чл. 28 от Закона за закрила на детето или до промяна на обстоятелства. Дали да се предприеме или не тази временна мярка е въпрос на целесъобразност. Административният орган е извършил приоритетна преценка по целесъобразност на интереса на детето по см. на пар.1 т.5 от ДР на ЗЗДт. въз основа на изложените в социалния доклад, информацията от СДВР и придружаващите го документи фактически основания. Безспорно по арг. от чл.179 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК социалният доклад е официален документ, доказателство до доказване на противното за изявленията и действията извършени пред и от социалния работник. От ангажирания по делото доказателствен материал /протоколно определение от 26.08.2022г на СГС по чнд 3360/ 2022г, влязло в законна сила на 30.08.2022г / обаче, се установяват нови факти настъпили непосредствено след издаване на процесния акт, които следва да се съобразят от съда при постановяване на съдебния акт.

Законосъобразността на акта се преценява на база посочените в него фактически и правни основания за издаването му. Органът е бил мотивиран да издаде процесната заповед, тъй като майката на К. е била задържана по европейска заповед за арест издадена във връзка със съдебен спор свързан именно с определяне

местоживеенето на детето К. и оставена в ареста на 25.08.2022г, като след задържането ѝ детето остава без родителска грижа предвид отсъствието на бащата от страната.

На следващия ден обаче, искането на СГП за вземане мярка за неотклонение „задържане под стража“ е оставено без уважение. Определението по чнд 3360/ 2022г на СГС е влязло в сила на 30.08.2022г. Тоест, отпаднало е основанието за издаване на процесната заповед. Съобразно чл. 142, ал. 1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, като съобразно ал.2 от същата разпоредба установяването на нови факти от значение за делото след издаването на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. В рамките на настоящото бързо производство по чл. 27а от ЗЗДет. съдът счита, че предпоставките за настаняване извън семейството към датата на издаване на заповедта са били налице, поради наличието на безспорни доказателства за необходимостта от предприемане на тази крайна мярка, но понастоящем същите са отпаднали. По смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК факти от значение за делото могат да бъдат само тези, които са настъпили след издаването на акта и които с обратна сила променят правното значение или отменят съществуването на фактите, въз основа на които органът е взел решението си. Точно такъв е конкретният случай - майката на К. към момента не е задържана и изяснява желание да се грижи за детето си, както го е правила и преди това. Тези релевантни факти са се осъществили и установени по делото след издаване на обжалвания акт, като съобразно разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК водят до извод за незаконосъобразност на оспорения административен акт към момента на приключване на устните състезания, поради отпадане на предпоставките за настаняване на детето в семейството на дядо му по бащина линия. Съдебната практика сочи, че изключението за преценка наличието на нови факти от значение за делото към един по-късен момент, а именно към момента на приключване на устните състезания по чл. 142, ал. 2 АПК, в случая е приложимо, тъй като установените нови факти са от значение за делото и имат спрямо спорното правоотношение значение на юридически или доказателствени факти, или иначе казано - променя се с обратна сила фактическата обстановка при издаване на акта. Съдът намира, че с издаването на оспорената заповед, с която се отделя детето от майка му по никакъв начин не се осигурява интереса на детето, а напротив, това би оказало отрицателно влияние върху него и би го поставило в риск, като въздейства върху емоционалното му и личностно развитие. Следва да се има предвид и категоричното желание на майката да продължи да се грижи за детето. Ирелевантни за настоящото производство са всякакви доводи относно наличието на съдебни решения на български и чуждестранен съд определящи кой да упражнява родителските права, местоживеенето на детето и т.н., поради което и не следва да се обсъждат.

След като ден след издаването на заповедта, майката е освободена от ареста, оставено е без уважение искането за задържането ѝ под стража, то е отпаднало материално правното основание за издаването на заповедта. Тоест, нов факт по см. на чл. 142 ал. 2 АПК е постановеното на 26.08.2022 г. от СГС, НО по чнд 3360 / 2022 протоколно определение с което е оставено без уважение искането на СГП за задържане под стража на майката и същата е освободена от ареста. При тези данни съдът счита, че понастоящем не е налице изискуемата от нормата на чл. 25, ал. 1, т. 3 от ЗЗД трайна невъзможност майката да отглежда детето. Ето защо, обжалваната

заповед следва да се отмени, поради отпадане на основанието за издаването им. Към момента на издаването ѝ се е налагало предприемане на спешна мярка, но понастоящем няма основания за предприемане такава.

Относно разноските: С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателката следва да се присъдят направените в производството разноски, а именно държавна такса в размер на 10 лева и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 720 лв. Предвид изхода на делото на заинтересованата страна не следва да ѝ се присъждат разноски.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ЗД/Д-С-КС-245/25.08.2022 г., издадена от Директор на ДСП – К. село.

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане да заплати на М. И. Й. разноски в размер на 730 лв. на осн. чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: